

NOU CONSUMARI CATALÀ (7) – Maig

Recopilació i notes: Albert Figueras albertfigueras@yahoo.com

«Euro de maig, en un dia me'n vaig»

Pintada anònima en un caixer automàtic

Cloem el cicle consumari del català modern al maig, mes en què l'optimisme primaveral que ve colonitzant les neurones des de fa cinc setmanes, es troba al seu punt àlgid.

Nota 1.- Com tot punt àlgid, l'optimisme dels comptes particulars —propiciat perquè les vacances de Setmana Santa ja s'han oblidat i sant Jordi va resultar baratet—, no és altra cosa que el preludi atziac d'un pessimisme punyent degut a la imminent declaració de renda i a les futures vacances d'estiu.

Nota 2.- El maig és mes de comunions. Si teniu descendència pròpia en aquesta edat fatídica, cagada perquè us veureu obligats a pagar una festassa millor que la dels veïns. Si no us considereu afectats directes, malament perquè us haureu de fer servir la visa per pagar un regal aliè, comprar-vos vestits i suportar una festeta aliena per compromís. I si no sou creients, encara pitjor: les cada vegada més freqüents comunions laiques resulten més cares atès que, al davant de la manca de vistositat i coloraines que dona el ritual religiós, us les haureu d'empescar per entretenir el personal abans de l'àpat llogant una trepa de pallassos.

Nota 3.- El maig és mes de casaments. És a dir, pagar-te un dinar que no desitges a 300 euros pel cap baix. I si no et conviden al tec, encara pitjor: no t'atipes i, al damunt, has de comprar una foca de vidre o un llibre de fotos sobre la ruta del Quixot.

PRIMER DIUMENGE DE MAIG – La Mare que ens va parir

“Qui dia s'inventa, any empeny”. Aquesta lucrativa dita atribuïda al gerent d'El Corte Inglés, podria aplicar-se al dia del pare, al dia del nen o al dia del llibre. Però és el dia de la mare quan es fa servir per tocar la fibra més sensible de l'ésser consumista. Tal com diu la tradició, “de mare, només n'hi ha una” (afirmació que deixa entreveure la realitat fisiològica que, de pares, n'hi pot haver una colla).

Nota 1.- D'acord, podeu opinar allò que “jo no cal que celebri el dia de la mare, perquè el dia de la mare és tot l'any”. Però, en la pràctica, quedareu fatal si no us grateu la butxaca.

Nota 2.- També quedareu malament si no pugeu al carro del progrés i continueu comprant quatre flors... Ara que les mares treballen, els regals que es porten són telèfons mòbils amb càmera i vídeo o agendes electròniques amb MP3.

DIA 10 DE MAIG – SANT GORDIÀ

Sant Gordià va fer-se famós a conseqüència d'un nus impossible de desfer perquè no tenia caps. Actualment, aquesta expressió s'aplica a la impossibilitat de resoldre l'eterna situació de sequera que afecta tots els vostres comptes corrents, per més bons propòsits que us féu. Desenganyeu-vos, els inventors de la visa ho tenen tot ben lligat perquè gasteu el que no teniu i sempre us trobeu en números vermells (de plàstic, sí, però igualment sagnants).

DIA 22 DE MAIG – SANTA RITA

Atenció: la patrona dels impossibles es va morir abans de l'invent de les hipoteques i les targetes de crèdit; és bo tenir una mica de cultura onomàstica per no demanar impossibles excessivament impossibles (és a dir, miracles monetaris).

Nota 1.- En aquests temps de descreguts, molts opten per no comprar roses en honor de santa Rita i invertir els tres euros en santa Primitiva. Però, desenganyeu-vos, malgrat la publicitat dels pots milionaris que esperen un afortunat destinatari, mai no us tocarà cap rifa.

DIA 28 DE MAIG – SANT BERNAT

Sant que no sabem del cert si era bernès però, en qualsevol cas, ha estat la data que la núvia feliç va escollir per contraure matrimoni. No cal que pateixi: la declaració conjunta no li solucionarà els problemes. De moment, ha de començar a pensar com pagarà aquest viatge de pel·lícula a la Xina, i el pobre que ha començat a patir-ne les conseqüències és el seu gat Tigri: ja fa dues setmanes que, en nom de l'estalvi, no li compren les seves galetes preferides.